

На злочестиятъ домъ Астинговъ на скоро се приложи и друго нещастие. Работата по търговията му се побърка, той испадна, и изведнѣждъ се видя лишень, и отъ честъ, и отъ имотъ, и отъ приятели. Останалъ бѣ само съ една кѣща, но и тя отиде отъ рѣка. Законътъ отсѣди да се продаде и кѣщата му, дори нѣщо и отъ покѣщнината му, така щото отъ малко-малко да се удовлетвори искovitѣ на взаимодавцитѣ му.

Така Астингъ отъ единъ богатъ търговецъ достигна да стане единъ сѣтѣнъ сиромасъ. Прѣнуденъ бѣ да си наеме една най-проста кѣщичка, въ която се подслони съ дѣцата си. Тукъ той остана да оплаква сѣтнитѣ си дни, заедно съ своитѣ клѣтти дѣца, още неспособни за работа, които до вчера, какво е нѣщо бѣдностъ, нѣмание, не знаеха, а сега нѣмаше нито съ що да си дойдѣтъ, нито съ що да се облекѣтъ, както прилича.

Само една полза докара злочестината на Г-на Астинга. *Нищета смиритъ чловѣка*, говори писанието. Така сѣщо и Г. Астингъ въ бѣдността си твърдѣ много се измѣни въ характера си, той стана кротъкъ, и като че венчикитѣ му прѣдишни буйства се уталожиха. Ако не съ друго, то понѣ съ сладки думи стараше се да облѣгчава тегилата на горкитѣ си дѣца, съ голѣма нѣжностъ се обхождаше и къмъ ступанката си, на която добринитѣ отъ день на день започна да оцѣнява все повече и повече.

*
* * *

Между това Каролъ срѣщна разни промѣненія въ честъта си. Първитѣ му стѣпки въ свѣтовний животъ бѣха злощастни. При корабоначалникътъ бѣ